

bør falde tilbage paa det almindelige Fattigvæsen, der stadig har haft Forpligtelsen til at udrede, hvad der mulig maatte mangle i det fastsatte Fixum, naar der ikke indkom det tilstrækkelige i Bøsserne.

Da saaledes nu Forholdet er blevet saa indviklet, at det er vanskeligt at bestemme, hvem der egentlig skal betale Afgiften, vil det vistnok findes hensigtsmæssigt, at dette forholdsvis ringe Beløb overtages af Statskassen, saa meget mere som, naar man ser hen til Afgiftens foran omtalte Oprindelse, det dog sikkert vil indrømmes, at Forpligtelsen til Udredelsen af denne Afgift nærmest maa siges altid at have paahvilet Staten, og at man i nyere Tid ikke vilde være gaaet til at søge Ressourcer for Erstatningen til Hospitalet ad den Vej, som man her er slaaget ind paa. Den kirkelige Goddædighed stiller i vore Dage saa store Krav til Menighedernes Medlemmer, at det vilde være ganske urimeligt, om den fremtidig blev belemret ogsaa med denne Afgift, ligesom der allerede længe har været noget urimeligt i den Maade, hvorpaa Afgiften har været opkrævet. I saa Henseende er Forholdet nemlig det, at Afgiften til Landemoderne opkræves af Provsterne hos Sognepræsterne, der da atter skulle have Beløbet refunderet af „de fattiges Kasser“, en Ordning, der i Praksis har ført til, at Afgiften adskillige Steder faktisk betales af Sognepræsterne, skønt disse ingen Pligt have til at staa i Forskud for, endsige til endelig at udrede Afgiften. — Følgen af Statens Overtagelse af denne Afgift maatte selvfølgelig blive, at de Tavler, som endnu i enkelte Kirker maatte ombæres til Helsingørs Hospital, fremtidig maatte bortfalde, hvad i og for sig ogsaa maatte anses for heldigt.

I Henhold til foranstaaende skal jeg overensstemmende med min mundtlige Aftale med Indenrigsministeren tjenstligst anmode det ærede Udvalg om at ville tage under Overvejelse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt og i og for sig stemmende med Retfærdigheden, at der til 2den Behandling i Landstinget af Forslag til Lov om Tilskud til „de fattiges Kasser“ stilledes det fornødne Ændringsforslag til, at den ved aabent Brev af 1. September 1661 anordnede og ved Reskript af 6. November 1739, Post III. 10, nærmere fastsatte Afgift til Helsingørs Hospital fremtidig udredes af Statskassen, og at i Forbindelse hermed den særlige Tavle for Hospitalet, der endnu maatte ombæres i enkelte Købstads- og Landsbykirker, herefter bortfalder.

J. C. Christensen.

Oscar Damkier.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilskud til „de fattiges Kasser“.